

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109210963
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3109210963.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: G.. S. S., bytom W. XXX/XX, G. - O., proti odporcovi: P. J., bytom N. XXX/X, S., právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kováčikom, advokátom so sídlom Legionárska 2, Trenčín, o náhradu škody, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. októbra 2013, č. k. 27C/103/2009-262, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov zastavenej časti konania p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie v časti žalovanej sumy 3.019 eur a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy zastavenej časti konania vo výške 662,60 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu odporcu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaním doručeným Okresnému súdu Trenčín dňa 26.05.2009 domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu najmenej 1.660 eur z titulu ublíženia na zdraví. V ďalšom priebehu konania navrhovateľ navrhol zmenu návrhu na začatie konania, ktorú súd uznesením zo dňa 05.02.2010 pripustil. Po pripustení zmeny návrhu na začatie konania sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť mu sumu 2.618,37 eur. Podaním zo dňa 05.02.2010 navrhovateľ v tabuľke špecifikoval náhradu škody, ktorú vyčíslil v sume 3.407,67 eur. Na pojednávaní konanom dňa 22.04.2010 súd opätovne pripustil zmenu návrhu na začatie konania, a to tak, že po pripustení zmeny návrhu na začatie konania sa navrhovateľ domáha, aby súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť mu sumu 6.407,67 eur. Na pojednávaní konanom dňa 22.10.2013 navrhovateľ vzal návrh v časti uplatnenej psychickej ujmy vo výške 2.999 eur späť a v časti žalovanej sumy vo výške 20 eur, ktorá je tvorená výdavkami na ošetrenia, uvedené pod položkami č. 46, 51 a 53 na čísle listu 54 v spise. Ako dôvod späťvzatia časti návrhu navrhovateľ uviedol, že bol upovedomený o tom, že v prípade neúspechu v konaní bude musieť znášať náhradu trov konania, ktoré sú závislé od výšky žalovanej sumy. Právny zástupca odporcu na tomto pojednávaní so späťvzatím návrhu v uvedenej časti súhlasil. Zároveň v mene odporcu uplatnil právo na náhradu trov zastavenej časti konania. Súd v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1, 2 O.s.p. pripustil späťvzatie v tejto časti návrhu a konanie v časti žalovanej sumy 3 019 eur zastavil. Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd zisťoval zavinenie účastníkov na zastavení konania. Zavinenie súd skúmal iba z procesného hľadiska a neposudzoval právo navrhovateľa podľa hmotného práva. Navrhovateľ zaviniť zastavenie v časti konania, pretože vzal návrh v časti žalovanej sumy späť, a to nie pre správanie odporcu. Vzhľadom k tomu, že odporca podal návrh na náhradu trov zastavovanej časti konania, súd mu náhradu trov zastavenej časti konania, ktoré vyčíslil podaním zo dňa 22.10.2013, priznal. Tieto trovy odporcu pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia advokátom JUDr. Jozefom Kováčikom. Náhradu za psychickú ujmu si navrhovateľ uplatnil už v pôvodnom návrhu, teda od začiatku konania, pričom túto náhradu si pôvodne uplatnil v sume 1.000 eur a od 22.04.20010 v sume 3.000 eur. Preto súd pri určovaní náhrady trov právneho zastúpenia a teda pri určovaní základnej sadzby tarifnej hodnoty vzal do úvahy rozdielnu výšku tarifnej hodnoty. Pri úkonoch právnej služby, ktoré poskytol právny zástupca odporcu

odporcovi do 22.04.2010 súd určil základnú sadzbu tarifnej hodnoty vo výške 61,41 eur a od 22.04.2010, kedy súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania vrátane náhrady za psychickú ujmu v sume 3 000 eur, vo výške 121,17 eur, a to podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. Za účelné a riadne vykonané úkony právneho zastúpenia jeho právnym zástupcom súd považoval tieto úkony, ktoré si odporca riadne vyčíslil: príprava a prevzatie zastúpenia odporcu zo dňa 08.10.2009, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - vyjadrenie zo dňa 09.10.2009, účasť na pojednávaniach v dňoch 10.11.2009, 24.11.2009, 18.12.2009, 05.02.2010, 22.04.2010 a 22.10.2013, písomné podanie vo veci samej na súd- vyjadrenie k rozšírenému návrhu zo dňa 17.02.2010. Za každý z týchto úkonov patrí právnemu zástupcovi odporcu odmena v plnej výške s výnimkou odmeny za účasť na pojednávaniach v dňoch 10.11.2009, 24.11.2009, 18.12.2009, 05.02.2010, pretože tieto pojednávania boli odročené bez prejednaní veci. Za účasť na týchto odročených pojednávaniach mu patrí odmena podľa § 13a ods. 4 vyhlášky vo výške 1 riadnej hodnoty. Ku každému z týchto úkonov patrí právnemu zástupcovi odporcu aj režijný paušál vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý, a to podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Výpočtový základ v roku 2009 bol vo výške 695,41 eur, v roku 2010 vo výške 721,40 eur a v roku 2013 vo výške 781 eur. Celkovú výšku režijných paušálov súd určil vo výške 64,19 eur. Odmena právneho zástupcu odporcu za poskytnuté úkony právnej služby je tak určená v celkovej sume 487,98 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca odporcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty súd zvýšil odmenu za poskytnuté úkony právnej služby a režijný paušál o 20 % DPH, t.j. sumu 552,17 eur o 110,53 eur. Celková suma trov právneho zastúpenia odporcu v zastavenej časti konania potom predstavuje sumu 662,60 eur.

Proti tomuto uzneseniu, do výroku o náhrade trov zastavenej časti konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že náhradu trov konania odporcovi neprizná. Mal za to, že súd na daný skutkový stav nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že nie je pravdou, že návrh v časti o určenie povinnosti zaplatiť psychickú ujmu vzal späť z dôvodu obavy uhradiť trovy konania v prípade neúspechu v konaní. Je pravda, že na uvedenom pojednávaní zobral späť návrh v časti o zaplatenie psychickej ujmy vo výške 3.000 eur, ako aj sumu 20 eur ako sumu vynaloženú ako cestovné na lekárske ošetrenia a späť. Zároveň však od odporcu žiadal, aby navrhovateľovi zaplatil symbolické 1 euro za psychickú ujmu, ktorú mu svojím konaním spôsobil. Učinil tak ústretový krok voči odporcovi. Bol názoru, že súd na uvedený skutkový stav mal aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. v tom zmysle, že konanie zastavené v časti nebolo zastavené jeho zavinením, ale návrh bol vzatý späť z dôvodu správania sa odporcu na predmetnom pojednávaní. Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. nevymenováva priamo všetky situácie kedy možno hovoriť o tom, kedy bol návrh vzatý späť pre správanie odporcu. Je len na uvážení súdu či nejakú situáciu či skutočnosť bude za také správanie považovať. Súd taktiež nesprávne posúdil vec tým, že neaplikoval ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. Psychickú ujmu treba vnímať ako ujmu v osobnostnej sfére človeka, teda ujmu na ktorú treba aplikovať ustanovenia § 11 - § 13 Občianskeho zákonníka, a teda ide o nárok, ktorého výška závisí od úvahy súdu, prípadne ako ujmu, ktorá je závislá od znaleckého dokazovania. V prípade ak súd uzná základ uplatňovaného nároku má navrhovateľ nárok na náhradu trov konania aj v situácii, ak bol v spore úspešný len nepatrne. Ak sa zobral návrh späť v časti, avšak týka sa iba výšky nároku, súd nemal rozhodovať o trovách konania, nakoľko súd vzhľadom k tomu, že sa nerozhodlo ešte o základe nároku, nevie posúdiť či bol navrhovateľ úspešný úplne, nepatrne alebo vôbec. Navrhovateľ s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. uviedol, že súd by mal zákonnú nespravodlivosť odstrániť.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa písomne podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) v napadnutej časti a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v tejto časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Odvolaním nenapadnutej časti, t.j. výroku, ktorým súd v časti žalovanej sumy 3.019 Eur konanie zastavil, sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný nahradiť trovy konania odporca.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný

dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Zo znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významným z hľadiska aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť mu náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví. Po pripustení niekoľkých zmien návrhu zo strany navrhovateľa súdom prvého stupňa výška žiadanej náhrady škody predstavuje 6.407,67 eur. Na pojednávaní konanom dňa 22.10.2013 navrhovateľ vzal návrh v časti uplatnenej psychickej ujmy vo výške 2 999 eur späť a v časti žalovanej sumy vo výške 20 eur, ktorá je tvorená výdavkami vynaloženými na cestovné na lekárske ošetrenia. Z obsahu zápisnice z pojednávania vyplýva, že ako dôvod späťvzatia časti návrhu navrhovateľ uviedol, že bol upovedomený o tom, že v prípade neúspechu v konaní bude musieť znášať náhradu trov konania, ktoré sú závislé od výšky žalovanej sumy, pričom dodal, že necháva na spravodlivom uvážení súdu, či mu prizná náhradu v sume 1,- eura za psychickú ujmu, a teda či súd bude považovať psychickú traumu za rovnako závažnú ako fyzickú ujmu.

Odvolačný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v danej veci je nesporné, že navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť v časti žalovanej sumy 3 019 eur, v dôsledku čoho boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. v tejto časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvého stupňa vychádzal z úvahy, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniť zastavenie konania, pričom nebolo zistené, že by k späťvzatiu návrhu v tejto časti došlo pre správanie odporcu, a preto bolo dôvodné túto procesnú situáciu posúdiť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Odvolačný súd nesúhlasí s námietkou navrhovateľa, že súd prvého stupňa mal na danú vec aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., pretože odvolačný súd má po posúdení skutkových okolností za to, že správanie odporcu nemožno považovať za dôvod späťvzatia. Súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmal zavinenie iba z procesného hľadiska a neposudzoval právo navrhovateľa podľa hmotného práva. Späťvzatie návrhu je dispozičným úkonom, ktorý nemožno odvolať a navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že v čase späťvzatia návrhu jeho vôľa nebola vážna, slobodná, zrozumiteľná a určitá. Navrhovateľ zaviniť zastavenie v časti konania, pretože vzal návrh v časti žalovanej sumy späť, pričom tak učinil bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal. V danom prípade tak boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolačný súd zároveň konštatuje, že v predmetnej veci nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúcich v okolnostiach veci, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. K námietke navrhovateľa, že súd nemal rozhodovať o trovách konania, nakoľko navrhovateľ vzal návrh späť len v časti, avšak vzhľadom k tomu, že sa nerozhodlo ešte o základe nároku vo zvyšku, nemožno posúdiť či bude navrhovateľ úspešný úplne, nepatrne alebo vôbec odvolačný súd uvádza, že je na posúdení súdu či v prípade zastavenia konania v časti rozhodne zároveň o náhrade trov konania alebo o náhrade trov rozhodne až po skončení konania vo veci samej v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené súd prvého

stupňa rozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. správne, pričom správne vyčíslil i výšku náhrady trov, ktorú odvolací súd preskúmal.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.